

ปฏิบัติธรรมด้วยศรัทธา

วัจหี วรรณุญ

R12016

บทนำ

ดิฉันมีความภูมิใจที่ได้มีโอกาสเขียนเล่าถึงความรู้สึกของตนเอง ลงในหนังสือกฎแห่งกรรม - ธรรมปฏิบัติ ของหลวงพ่ोजรัญ มีความปรารถนาจะเรียนให้ท่านทั้งหลายได้ทราบตามความรู้สึกของดิฉันว่า การที่หลวงพ่อก่อนได้พร่ำสั่งสอนพวกเรานั้น เพราะท่านมีเมตตาสูงสุด มีความปรารถนาดี อยากให้เราเราประสบสิ่งที่ดี ๆ อย่างที่ดิฉันประสบมาแล้วว่า เมื่อเกิดความศรัทธาในการปฏิบัติแล้ว สิ่งที่ไม่คาดฝันจะปรากฏแก่เราอย่างชนิดที่เรียกว่ามหัศจรรย์จริง ๆ อยากให้ทุกท่านหันมาสดมภ์และปฏิบัติธรรมอย่างสม่ำเสมอ ในชีวิตประจำวันอย่าได้ขาด

ดิฉันเป็นผู้ที่ไฝ่ธรรมมาตั้งแต่เยาว์วัย คุณแม่เคยเล่าให้ฟังว่า เมื่อดิฉันอายุได้ ๑ - ๒ เดือน เกิดเจ็บป่วยมาก ใครมาเห็นก็บอกว่าเด็กคนนี้ต้องตายแน่ คุณแม่เฝ้าดูแลรักษาจนอ่อนใจ ตอนกลางวันของวันหนึ่งท่านได้หลับแล้วฝันไปว่า มีพระมาหยอดยาให้ลูก แล้วลูกก็หายป่วย คุณแม่ไม่ทราบว่าพระองค์นี้อยู่ที่ไหน ได้แต่สืบทามคนไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งวันหนึ่งมีคนบอกว่าจะพาไปหาพระที่วัดราษฎร์บำรุง จังหวัดชลบุรี เมื่อคุณแม่เห็นพระองค์นี้ก็บอกว่า “ใช่แล้ว เป็นพระองค์ที่มาพบในฝัน มาหยอดตาให้ลูกหายจากป่วยไข้” คุณแม่ได้เล่าให้หลวงพ่อฟัง ท่านชื่อ หลวงพ่อบุญยิ่ง ท่านได้รักษาดิฉันจนหาย คุณแม่จึงยกให้เป็นลูกของพระ หลวงพ่อได้ตั้งชื่อให้ว่า บุญมี ดิฉันเพิ่งมาเปลี่ยนในภายหลัง

ดิฉันประทับใจในสิ่งที่คุณแม่เล่าให้ฟังมาก และฝังใจกับหลวงพ่อบุญยิ่งตลอดมา เมื่อตอนเป็นเด็กดิฉันเป็นคนแปลกมาก ไม่ชอบอยู่กับคุณพ่อคุณแม่ ชอบไปอยู่กับคุณยายที่จังหวัดชลบุรี จึงได้มีโอกาสไปกราบหลวงพ่อบุญยิ่งอยู่เสมอ ท่านสั่งสอนในเรื่องบาป - บุญ และสอนด้วยว่าเวลาเดินต้องมองดูพื้นด้วย จงอย่าเดินเหยียบมด แมลง ให้เมตตาต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย คำสั่งสอนนี้ฝังใจดิฉันมาโดยตลอด ดิฉันไม่เคยตบยุง ไม่เคยทำลายชีวิตสัตว์เล็กสัตว์น้อยด้วยความตั้งใจเลย

ตอนหลังหลวงพ่อก็ได้ไปสร้างวัดเขาบางพระที่ชลบุรี และมรณภาพเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ก่อนที่ท่านจะสิ้น ท่านได้สั่งสอนว่า “ลูกทำทานนะ ทำทานนะ ทำทานนะ” ดิฉันก็ฝังใจกับคำสั่งสอนของหลวงพ่อตลอดมา

บริจากทาน

ดิฉันมีความใฝ่ฝันอยากเรียนหนังสือมาตั้งแต่เด็ก แต่โอกาสไม่อำนวย ได้เรียนสำเร็จแค่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ต่อจากนั้นได้แต่งงานกับคุณทง วรรณ มาอยู่ที่อำเภอโพธาราม ตอนที่แต่งงานมานั้นไม่มีอะไรเลย คุณพ่อของสามีเป็นช่างสร้างโบสถ์ และที่บ้านมีโรงงานทำที่นอน ดิฉันได้ช่วยเหลือกิจการทำที่นอนของคุณพ่อและคุณแม่ของสามี ด้วยความตั้งใจที่อยากเรียนแต่ไม่ได้เรียน ดิฉันจึงได้ไปให้ทุนนักเรียนที่โรงเรียนประจำอำเภอ ปีละ ๓ ทุน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน และสนับสนุนให้สามีเรียนจนจบปริญญานิติศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘ นอกจากนี้ยังมีโอกาสมอบทุนให้นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคอีก ปรากฏว่าบุตรชายของดิฉันทั้งสี่คนล้วนแต่เรียนเก่ง สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ปริญญาโท และหลายปริญญา มีหน้าที่การงานเหมาะสมกับภูมิความรู้ทุกคน ดังนี้

ลูกชายคนโต นายวิญญู วรรณ เป็นทนายความ เปิดสำนักงานทั้งที่กรุงเทพฯ และราชบุรี

ลูกชายคนที่สอง ดร. วิศณุ วรรณ เป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเป็นเลขานุการของคุณอานันท์ ปันยารชุน

ลูกชายคนที่สาม นายสัญญา วรรณ เป็นผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายของซีทีแบงก์ และลูกชายคนสุดท้าย นายประพันธ์ วรรณ เป็นทนายความที่ธนาคารกรุงไทย ดิฉันจึงเกิดความเชื่อมั่นว่าเป็นอานิสงส์จากการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนอย่างแน่นอน

การมอบทุนแก่นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สืบเนื่องจากดิฉันได้ไปทำประกันอุบัติเหตุให้นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ได้เห็นเด็กบางคนน่าสงสาร บางคนเรียนดีแต่ยากจน บางคนกำลังจะจบต้องทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย จึงคิดอยากจะช่วย จึงได้ไปปรึกษา คุณชาญวิทย์ เมธาชัยวุฒิ ซึ่งเป็นเพื่อนนักขายคนหนึ่งที่มีคุณธรรมสูงมาก พอเล่าให้เขาฟัง เขารับปากทันที และเริ่มประเดิมให้ ๑๐๐ ทุน และเขาได้ชักชวนคนมาร่วมอุปถัมภ์อีก ขณะนี้มีทั้งหมด ๑๓๖ ทุน เป็นส่วนของดิฉัน ๑๐ ทุน เป็นทุนที่ให้ต่อเนื่องจนสำเร็จการศึกษา

ดิฉันได้ทำหน้าที่เป็นเลขานุการประสานงาน โดยมีคุณชาญวิทย์ เมธาชัยวุฒิ เป็นประธาน ดิฉันได้ติดต่ออาจารย์เทคนิคราชบุรี สมุทรสงคราม โพธาราม กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ช่างกลปทุมวัน ให้เป็นผู้คัดเลือกผู้ที่สมควรได้รับทุน และเชิญมารับทุนในกลางปีโรงเรียนโรงแรมตะวันนารามาदा ถ.สุริวงส์ กรุงเทพฯ เชิญครู อาจารย์มาแห่งละ ๓ คน

พิธีการแจกทุนมีกิจกรรมให้รำลึกถึง พ่อ แม่ ครู อาจารย์ คุณชาญวิทย์ สอนให้เด็ก ๆ กตัญญู เป็นคนดีของสังคม เป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนรุ่นหลัง พูดถึงความลำบากของคนเป็นแม่

พรรณนาจนทุกคนต้องร้องไห้ จัดกิจกรรมให้เด็ก ๆ มีความคิดดี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เพื่อให้เป็นคนดีในสังคม เป็นตัวอย่างที่ดีของรุ่นน้อง จัดให้ขึ้นไปกล่าวบนเวทีว่า เงินที่ได้รับนี้ได้สร้างคุณประโยชน์อะไรบ้าง เด็ก ๆ ได้พูดให้ผู้มอบทุนประทับใจ ได้เชิญผู้ที่ให้ทุนมามอบด้วยตนเอง ผู้มอบทุนกล่าวให้โอวาทเด็ก และชื่นชมเมื่อเด็กได้เกรดสูง เด็ก ๆ ได้มีการเขียนจดหมายถึงผู้มีอุปการะคุณในภายหลัง

ในตอนกลางปีได้จัดมอบรางวัลเรียนดีอีก ๑๐ รางวัล เป็นทุน ๆ ละ ๓,๐๐๐ บาท เชิญมารับรางวัล ตีมน้ำชา กาแฟ ตลอดงานจะมีเพลง “อยากให้ความรักแก่คนทั้งโลก” “พระคุณที่สาม” และ “รางวัลแด่คนช่างฝัน” อบอุ่นไปด้วยความสุขของผู้ให้และผู้รับ นักศึกษาได้ทำงานฝีมือมอบให้ผู้อุปการะคุณท่านละชิ้นด้วยฝีมือ เป็นของที่ด้วยราคาแต่ทำให้ผู้รับประทับใจจนน้ำตาไหล

การให้ทุนดำเนินมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ คุณชาญวิทย์ได้ย้ายบริษัทไปจึงได้ขอลการมอบทุนไว้ก่อน ถ้าคุณชาญวิทย์กลับมาอยู่อย่างเดิมก็จะแจกต่อ หรือขอเวลาอีกระยะหนึ่งก็จะทำโครงการนี้ต่อ

ดิฉันภูมิใจมากที่ได้เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้ง และขอชื่นชมกับผู้ที่มีเมตตาทั้งหลายทุก ๆ ท่าน เด็ก ๆ และครูอาจารย์ยังติดต่อกับดิฉันตลอดเวลา เขาเหล่านั้นยังรอความเมตตาจากพวกเรายู่ ดิฉันตั้งใจว่าจะต้องจัดให้มีวันนั้นอีกอย่างแน่นอน

ประสบเคราะห์กรรม

การดำเนินชีวิตของคนเรามีทั้งสุข ทุกข์ เจริญรุ่งเรือง ประสบความสำเร็จและล้มเหลว ชีวิตของดิฉันก็เช่นเดียวกัน เคยประสบกับเหตุการณ์หนัก ๆ ในชีวิต ไฟไหม้โรงงานทำที่นอน ในเดือนมีนาคม ๒๕๑๓ นุ่นและที่นอนถูกไฟไหม้เสียหายมาก รวมทั้งผ้าจำนวนมากมายมหาศาล ลูกค้าทราบข่าวรีบนำเงินมาชำระหนี้ บางรายให้เงินมาก่อนเพื่อให้ทำที่นอนให้ ธนาคารให้เครดิตธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม บริษัทเงินทุนให้อีก แต่ไม่รับ เพราะไม่อยากเป็นหนี้ ห้องปั้นนุ่นที่มีอยู่เดิมไม่ได้มาตรฐาน จึงได้สร้างห้องปั้นทันสมัยอีก ๒ ห้อง นำแปลกมากที่สร้างโรงงานทันสมัยขึ้นมาได้อีก และต้องลงทุนมาก ได้ทำที่นอนมาอีกกระยะยาว และเริ่มจับงานใหม่ทั้ง ๆ ที่ขายดี ผลิตไม่ทัน แต่มีความรู้สึกขื่นเอง ในขณะนั้นว่า ในอนาคตต่อไปที่นอนนุ่นจะสูญพันธุ์ เพราะนุ่นหมดเมือง ไม่มีใครปลูกเพิ่ม มีแต่โคนทิ้ง

ดิฉันได้จับงานเป็นตัวแทนขายประกันชีวิต บริษัท เอ ไอ เอ รู้สึกสนุกกับงานนี้มาก ๆ จนถึงบัดนี้ ทำงานบริษัท เอ ไอ เอ มา ๑๕ ปี เพิ่งจะปิดกิจการที่นอนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ นี้เอง

เหตุการณ์ที่ไม่น่าเชื่อได้เกิดขึ้นอีก ในตอนกลางคืนคืนหนึ่ง รถจอดอยู่ในบ้านถูกขโมยพร้อมกันทีเดียว ๒ คัน คิดเป็นมูลค่าถึงหนึ่งล้านกว่าบาท แต่ไม่ทำให้ขวัญเสีย กลับมีความเข้มแข็งและอดทน ดิฉันมีความภูมิใจในตนเองมาก และมีความเชื่อว่าคงจะเป็นบุญจากการที่เราได้ศึกษาธรรมะ และปฏิบัติธรรมมาโดยตลอด จึงทำให้ผ่านพ้นวิกฤตการณ์ในชีวิตมาได้ ต่อมาภายหลังดิฉัน ได้เงินกลับคืนมาโดยไม่คาดฝัน เนื่องจากได้ขายที่ดินที่ซื้อไว้เพียง ๓ ปี ในราคามากกว่าเดิมถึง ๒๐ เท่า

ปฏิบัติธรรม

ดิฉันเป็นคนชอบอ่านหนังสือ ได้อ่านเรื่องสัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม รู้สึกสนุกมาก และก็แปลกใจที่เรื่องเหมือนเรื่องจริงของใครสักคนหนึ่ง จนกระทั่งได้มาอ่านหนังสือกฎแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติ เล่ม ๑ และ เล่ม ๒ ของหลวงพ่ोजรัญ ดิฉันรู้สึกสนใจมาก อยากจะมาวัดอัมพวัน จึงได้บอกสามี และคิดในใจว่าถ้าสามีไม่ขັบรถมาส่ง ก็จะมาที่วัดอัมพวันด้วยตนเอง แต่ปรากฏว่าสามียินดีขັบรถมาส่ง เมื่อมาถึงวัดแล้วดิฉันบอกให้เขากลับไป ดิฉันจะอยู่ปฏิบัติธรรม ๑๐ วัน เป็นอย่างนี้บ่อยครั้ง

เมื่อได้พบหลวงพ่ोजรัญ ดิฉันรู้สึกประทับใจและถูกใจในคำสอนของหลวงพ่อ ตลอดทั้งการปฏิบัติและการอบรมที่วัดอัมพวันมาก ทำให้เพิ่มสติปัญญามากขึ้นอย่างน่าประหลาด มีกำลังใจในการปฏิบัติธรรมอย่างยอดเยี่ยม ดิฉันเคร่งครัดกับตนเองมาก ปฏิบัติทั้งเช้าค่ำ ผลที่เกิดจากการปฏิบัติตามคำสั่งสอนของหลวงพ่อ ทำให้ชีวิตมีความสุขยิ่งในปัจจุบัน แม้จะมีภารกิจการวานอย่างชนิดทำแบบไม่ได้พักผ่อน ทำอย่างไม่มีวันหยุด นอนน้อยประมาณห้าทุ่มถึงตีสี่ แต่หน้าตาสดชื่นแจ่มใสดูอ่อนกว่าวัย ทั้ง ๆ ที่อายุ ๖๓ ปีแล้ว มีความแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ดิฉันคิดว่าคงเกิดจากธรรมะนี้เอง ธรรมทำให้เกิดพลังในการทำงานสูง ทำให้ไม่กลัวตาย พร้อมทั้งจะตายได้ทุกเวลา

เกิดสิ่งมหัศจรรย์

จากการที่ได้ปฏิบัติธรรมตามคำสั่งสอนของหลวงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดสิ่งมหัศจรรย์ในชีวิตอย่างเหลือเชื่อ สามารถช่วยชีวิตสามีได้ถึง ๓ ครั้ง และช่วยให้ลูกชายรอดตายได้อย่างน่าอัศจรรย์ ดังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อไปนี้

มีเหตุการณ์สำคัญครั้งหนึ่ง ลูกชายคนที่สอง ดร.วิศณุ วรรษัญญ ได้ไปอบรมที่ประเทศฝรั่งเศส พาครอบครัวไปด้วย มีบ้านพักและมีรถยนต์ใช้ ลูกชายคนโตและคนที่สามจะไปเที่ยวที่ประเทศฝรั่งเศส โดยจะไปพักกับลูกชายคนที่สอง ดิฉันก็บอกกับลูกว่า “ถ้าลูกจะไป

เที่ยวที่ฝรั่งเศสนั้น แม่ขอไปปฏิบัติธรรมสัก ๑๐ วันก่อน ไปจองตั๋วไว้ เมื่อแม่กลับมาแล้วค่อยไปเที่ยว”

ดิฉันได้มาปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดที่วัดอัมพวัน กลับไปถึงบ้านแล้วลูกชายทั้งสองคนบอกว่า ทางฝรั่งเศสบอกมาให้เลื่อนตั๋วไปเที่ยวหน้า เที่ยวนี้ไปไม่ได้ เนื่องจากมีครอบครัวของภรรยาของเขามาขอพักกันเต็ม และบ้านก็แคบ ขอให้เลื่อนไปเที่ยวหน้าอีกอาทิตย์หนึ่ง ลูกชายทั้งสองไปเลื่อนตั๋วเสร็จแล้ว ปรากฏว่าเครื่องบินลำนั้นคือเลาดาร์แอร์ ได้บินไปตกที่อำเภอด่านช้าง เมื่อทราบว่าเป็นเครื่องบินตก ดิฉันตกใจมากและ **ดีใจที่ลูกชายสองคนรอด** แต่เสียใจที่คนไทยหลายคนไปเสียชีวิตหมดในเครื่องบินลำนั้น

เหตุการณ์ครั้งนี้ ดิฉันคิดว่าเกิดจากบารมีของหลวงพ่อบุญและบารมีแห่งการที่ดิฉันได้มาปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดนั่นเอง ทำให้ดิฉันเกิดศรัทธาในการปฏิบัติมากขึ้น

เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๓๗ หลังจากที่ได้รับประทานอาหารมื้อเย็นแล้ว สามีบอกว่าแน่นท้อง ดิฉันบอกให้เขาไปหาหมอที่โรงพยาบาลประจำอำเภอ แต่สามีแน่นท้องมากจนขับรถไปไม่ได้ ลูกชายได้ขับรถพาไปที่โรงพยาบาล หมอได้ให้เข้าห้องฉุกเฉิน ไอ.ซี.ยู. เพราะสามีตัวเขียวและอ่อนไปทั้งตัว หมอบอกว่าเส้นเลือดตีบ ๓ เส้น ขณะที่อยู่ในห้อง ไอ.ซี.ยู. สามีบอกว่า “วันนี้ฉันตายแน่ อย่าไปไหนนะ” ดิฉันจึงขออนุญาตคุณหมอนั่งอยู่ในห้อง ไอ.ซี.ยู. จับแขนสามีไว้ ดิฉันนั่งสมาธิทั้งคืน ขอรออาราธนาหลวงพ่อบุญช่วย และอธิษฐานในใจว่า ถ้าสามีหายดิฉันจะมาปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ๑๐ วัน ปรากฏว่าผ่าตัดถึง ๖ ชั่วโมง ออกจากห้องผ่าตัดตัวบวมฉิ่ง และเขาก็หายป่วย

ต่อมาวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๗ สามีต้องผ่าตัดนิ้วในถุงน้ำดีอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะทราบว่าเป็นนิ่วในถุงน้ำดีนั้น เขามีอาการเจ็บท้อง ไปโรงพยาบาลที่จังหวัดหมอตตรวจไม่พบว่าเป็นโรคอะไร นอนเจ็บท้องอยู่ ๓ วัน หมอก็ให้ยาแก้เจ็บท้อง ดิฉันมีความรู้สึกที่น่ากลัวจะเป็นอันตราย จึงพาเข้าโรงพยาบาลกรุงเทพ ก็พบว่าเป็นนิ่วในถุงน้ำดี ต้องผ่าตัดอีกครั้ง ระหว่างอยู่ที่ห้องผ่าตัด ดิฉันจะนั่งสมาธิและขอรออาราธนาหลวงพ่อบุญช่วย เหตุการณ์ก็ผ่านพ้นไปทำให้สามีหายและแข็งแรง

ต่อมาเดือนเมษายน ๒๕๔๐ สามีขึ้นบันไดเก็บมะพร้าวที่อยู่หลังบ้าน บันไดได้พังลงมาโดนศีรษะทำให้เลือดออกซิบ ๆ แต่ก็ไม่เป็นอะไรมาก ยังคงทำงานได้ตามปกติ ดิฉันบอกให้ไปตรวจก็ไม่ไป เขาบอกว่าไม่เป็นไร ไม่รู้สึกอะไรจริง ๆ แต่ดิฉันมีลางสังหรณ์อยู่ในใจว่า จะต้องเป็นอะไรแน่ ๆ ในเดือนพฤษภาคมอาการเริ่มปรากฏ สามีขับรถไปชนกับเขา ดิฉันเฝ้าสังเกตเห็นว่าเขามีอาการเดินช้า พูดช้า ขึ้นบันไดก็เดินเซ วันหนึ่งเขาไปเป็นพยานศาลกับลูกที่ชลบุรี ลูกโทรมาบอกว่าพ่อขึ้นบันไดไม่ได้ และเดินเซ ลูกบอกให้พ่อนอนอย่างเดียว ไม่ต้อง

ทำอะไรแล้ว แต่ดิฉันมีลางสังหรณ์ในใจว่าจะต้องเกิดเรื่องใหญ่ จึงได้พาไปที่โรงพยาบาลประจำจังหวัดเพื่อขอตรวจสมอง

ตอนไปถึงโรงพยาบาลนั้นเป็นวันจันทร์ เวลา ๙ โมงเช้า ทางโรงพยาบาลได้ให้เข้าพักห้องพิเศษอย่างดีเพื่อรอตรวจ แต่รอถึง ๖ โมงเย็นก็ยังไม่ได้ตรวจ จึงได้ไปถามพยาบาลว่าทำไมจึงยังไม่ตรวจ เขาบอกว่ามีคนคอยเข้าคิดตรวจกันมาก จะได้ตรวจในวันพุธตอน ๒ หุ่ มดิฉันบอกว่าไม่ได้แล้วต้องพาเข้ากรุงเทพฯ ตอนนั้นจึงได้พาสามีมาพักที่บ้านคืนหนึ่งแล้วพาเข้ากรุงเทพฯ ตอนตีสามวันรุ่งขึ้น หมอตรวจแล้วบอกว่า “ต้องผ่าตัดสมองทันทีเนื่องจากเลือดคั่งในสมอง ถ้าคุณมาช้า ๕ นาทีก็ไม่ได้แล้ว เพราะคนไข้เริ่มจะเพ้อแล้ว” ตกกลางคืนคุณหมอได้รับผ่าตัดให้ แล้วเขาก็ปลอดภัยมาจนบัดนี้

เหตุการณ์ที่เกิดลางสังหรณ์ขึ้นกับดิฉันนี้ ดิฉันคิดว่าเกิดจากการที่มีสติรู้เท่าทันเหตุการณ์ว่าจะอะไรเกิดขึ้น และมีความเชื่อมั่นอย่างสนิทใจว่า การที่เรามาเป็นลูกศิษย์หลวงพ่ोजรัญ ทำให้มีสติสามารถช่วยชีวิตสามี ผ่านพ้นวิกฤติการณ์ได้ ทำให้เกิดศรัทธาในหลวงพ่อกมาก และพบว่าถ้าใครก็ตามได้ปฏิบัติมีความเชื่อ และทำตามหลวงพ่อก ผลจะเกิดอย่างที่ท่านเคยบอกอยู่ตลอดเวลาว่า “เราจะมีสติ สามารถช่วยตนเองและช่วยผู้อื่นได้”

บทส่งท้าย

ปัจจุบันนี้ดิฉันมีความสุขยิ่ง อยากให้ทุกคนมีความสุขเหมือนดิฉัน ขอให้ทุกคนรีบเร่งในการปฏิบัติธรรมกันอย่างจริงจัง อย่าบอกว่าไม่มีเวลา เวลาอยู่ที่เรา หลวงพ่อกได้สอนไว้ว่าการปฏิบัติธรรมนั้นทำให้เกิดความเป็นมงคลแก่ชีวิต ดิฉันคิดว่าแม้บางครั้ง บางเวลาการดำเนินชีวิตจะมีปัญหาและอุปสรรค หรือมีอะไรก็ตามที่ผ่านเข้ามาในชีวิตนี้ อาจผ่านพ้นได้อย่างเหลือเชื่อ ดิฉันเชื่ออย่างที่สุดว่าในโลกนี้ไม่มีสิ่งใดจะวิเศษกว่าการปฏิบัติธรรมอีกแล้ว ธรรมะวิเศษที่สุด เพราะว่าธรรมช่วยทรงเราไว้ไม่ให้ส่งไปสู่อุโลกที่ชั่ว คนเรากลับสู่ที่สูงได้ก็เพราะธรรม เราต้องรักษาชีวิตไว้ด้วยธรรม เอาธรรมรักษาชีวิต แต่เราจะรักษาชีวิตเราได้เมื่อเราปฏิบัติธรรม

คนที่ทำงานทั่วไปในยุคนี้ ทำงานด้วยความเครียด นำสงสาร ดิฉันอยากให้มาปฏิบัติธรรม ในสถานที่ที่ถูกต้องและได้ผล ดีกว่าไปทัวร์ตามที่ต่าง ๆ หมดเงินหมดทองไปโดยไม่ได้อะไรเลย ดิฉันยินดีที่จะพาผู้ที่สนใจมาปฏิบัติธรรมด้วยตนเอง ดิฉันคิดว่าการที่ดิฉันแข็งแรง ทำงานมาก และสุขภาพกาย สุขภาพจิตดี ทั้ง ๆ ที่อายุมากแล้ว คงจะเป็นที่จิตสงบด้วยการปฏิบัติธรรม ออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรง เราจะต้องต่อสู้กับชีวิตไม่ให้เป็นการของใคร ๆ และสามารถช่วยเหลือตนเองและช่วยผู้อื่นได้ ดิฉันภูมิใจมากที่ได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนาและได้มาพบหลวงพ่อก

ดิฉันขอสดุดีว่า หลวงพ่อเป็นผู้ที่สมควรได้รับการยกย่อง ท่านไม่เพียงแต่เป็น บัณฑิตผู้รู้วิชาการพระพุทธศาสนาเท่านั้น ท่านยังเป็นผู้ปฏิบัติสมควรกับพระธรรมวินัย เปรียบดังธงชัยที่ยกขึ้นในหมู่พุทธสาวก เผยแพร่วิปัสสนากรรมฐานจนเป็นที่สนใจทั้งในและต่างประเทศ และเป็นผู้ประกาศพระศาสนา บำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม เป็นแสงสว่างแห่งศีลธรรม ท่านเป็นผู้ตามประทีปคือ พุทธพจน์ในแง่มุมต่าง ๆ พวกเราซาบซึ้งมาก เพราะว่าใครก็ตาม ถ้าได้ปฏิบัติจริงทำจริงแล้วจะเกิดผลประโยชน์แก่ตนเองอย่างมากมาย

หลวงพ่อก็คือแบบอย่างของชีวิตตามอุดมคติในพระพุทธศาสนา คือประกอบด้วย ปัญญา เมตตา กรุณา ท่านมีปัญญาเป็นเอกยิ่งกว่าใครในโลกนี้ ดิฉันซาบซึ้งและขอเทิดทูนท่านไว้ให้สิ่งสถิตในดวงใจตลอดไป